

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Devarim

Shelomoh ben Yitshaḳ

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

,

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9976

אשר תשתח עמך ונתלחף אשר פניה
 גדולך אשר הוצאת ממצרים בג' חוקה :
 כו זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב
 אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו
 ואל חטאתו : כח פן יאמרו הארץ אשר
 הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה להביאם
 אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם
 הוציאם להמתם במדבר : כט והם עמך
 ונתלחף אשר הוצאת בכחך הגדל ובירעך
 ויביע ^{הקטורה} : פ א בעת ההוא אמר
 יהוה אלי פסל לך שני לוחות אבנים
 כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לה
 ארון עץ : ב ואכתב על הלוחות את
 הדברים אשר היו על הלוחות הראשנים
 אשר שברת ושמתם בארון : ג ואעש ארון
 עצי שטים ואפסל שני לוחות אבנים
 כראשנים ואעל ההרה ושני הלוחות בדי
 ד ויכתב על הלוחות כמכתב הראשון את
 עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם
 בהר סיני האש ביום הקהל ויהגם יהוה
 אלי : ה ואפן וארד מן ההר ואשם את
 הלוחות בארון אשר עשיתי ויהיו שם באשר
 צוני יהוה : ו ובי ישראל נסעו מכארת
 בני יעקב מוסרה שם מת אהרן ויקבר
 שם ויכתו אלעזר בנו חתני : ז משם
 נסעו הנדדה ומן הנדדה וטבתה ארץ
 גחלי-מים : ח בעת ההוא הבדיל יהוה
 את שבט הלוי לשאת את ארון ברית-

ואתסנתך דפרקתא בתוקףך דאפקתא
 ממצרים בידיא חסיפא : כו זכר לעבדך
 לאברהם ליצחק וליעקב לא תתפני לקשיות
 עמא יהדין ורחוביהון ולחטאיהון :
 כח דילמא ימרון דירי ארעא דאפקתא
 מתמן מדלית יוכלא קדם יי לאעלותהון
 לארעא דמליל להון ומדסני ותהון אפיקנון
 לקטלותהון במדברא : כט ואינון עמך
 ואחסנתך דאפקתא בחילך כפא ובירעך
 מרמזא : א בעדנא ההיא אמר יי לי
 פסל לך תרין לוחי אבניא בקדמאי וסך
 לקדמי לטורא ותעביד לך ארונא דאעא :
 ב ואכתוב על לוחיא ית פתגמא דהון
 ער לוחיא קדמאי דתברתא ותשוניון
 בארונא : ג ועבדית ארונא דאעי שיטין
 ופסלית תרין לוחי אבניא בקדמאי וסליקית
 לטורא ותרין לוחיא בדי : ד ובתבועל
 לוחיא ככתבא קדמא ית עשרא פתגמין
 דמליכי עמכון בטורא מנו אשתא ביומא
 דקהלא ויהיגון יי לי : ה ואתפנירתי
 ונתחית מן טורא ושוייתי ית לוחיא בארונא
 דעבדית ותו תמן כמא דפקדני יי :
 ו ובני ישראל נטרו מבארות בני יעקב
 למוסקרה תמן מורת אהרן ואהקבר תמן
 ושמיש אלעזר בריה תחותיה : ז מתמן
 נטלו לגודגוד ומן גודגוד ליטבת ארעא
 גנרא גחלין דמיין : ח בעדנא ההיא
 אפריש יי ית שבטא דלוי למיטל ית ארון

קיימא

יהוה

די אפיקסא ממערים בנבירה אידא תקיפא : כו הו דכיר לעבדך לאברהם ליצחק וליעקב וקא דתתפרר
לקשויות לב עמו הרין לרישעיהו ולסורתימיהו : כח דלמא יומרוו ביידי ארעא דצפתקא דמפון
מראיתיש חילא מן קדם : לאעלותהו לארעא דמליל להו ומדמי וגו' : כט ותגו עמך וגו' :
א בעדנא התיא אמר : לי פסל לך תרי לוחי מרמירא בצורתהו דקמאי וסוק לקדמי לטורא ועיבד לך ארנא
דקמא : ב ואכתוב על לוחיא ית פתגמא דהו על לוחיא קמאי דייחשר חילך דתפרתנו ותשרינו בצרונא
ג ועבדית ארנא דקמי שטיא ופסלית תרי לוחי מרמירא בצורת קמאי ופלקית לטורא ותרי לוחיא
ד בירי : ד וכתב על לוחיא רבי כפתבא קמא ית עשרמי דבידיא דמליל : עמכוו בטוראבמגו אישקא ביוקא
דאתפגשו קהלא דיתבגו : ו רי : ה ובגוית ונקחית מן טורא ושונית ית לוחיא בצרונא דעבדית וקחו
תמן צניעין היקמא דפכתי : ו רבי ישראל נטלו מן פופרמי בירי בני יעקו למוסרה תמן אגח עמרוו עמורק
בר טבך בערך דשמע דמיה אהרו ואסתלקו ענגי יקרא ומדעקת על ישראל על קרא התיא בער למתוב למצרים
ותדרי שית מטליו דרפו בני לוי בתרירוו וקטלו מנהוון פכתי גניסו ונתדרי לאחוריהו אף מכתי לוי ארנקטלו
ארבע גניסו אפרו ריו לדיו מאן גרם לגא קטולא קרא אלא ועל דאתרשלא במספרא דאהרו חסידא וקבעו
תמן מספרא כל בני ישראל כאלו תמן מיר אהרו ואתקפר תמן ורבו שמיש אלעזר בריה באחריו :
ו תמן נטלו לגורגוד מן גורגוד ליטבת ארבע גנא נחלו דמין : ח בעדנא רחיא אפריש : י ית
שקטא דלוי מטול דקניאו לשמיה לאתקטלא בגין יקריה למסוכרא ית אהרו קניא ביי למיקום קדם : לשמשותיה

ולכרנא

דשי

כז עזתם האמורים למעלה וכפלן כאן לפי שכתוב כאן סדר תפלתו שנאמר ה' אלהים אל תשחת עמך וגומר : (א) בעת ההיא . לפון
ע' יום כתרצה לי ואמר לי כסלך ואחר כך ועשית ארון ואני עשיתי ארון תמלה שכשאלה והלופות בידי היכן אתנס ולא זה הוא הארון
שעשה כללאל שהיו משכן לאבתעמקו עד לאחריו הכפרים כי כדדעו מן ההר לזה להם על תלאת המשכן וכללאל עשה משכן תמלה
ואח' כארון וכלים כננאל זה ארון אחר היה וזה שהיה יונא עמהם למלחמה וזאת שיעשה כללאל לא יאל למלחמה אלא כימי עלי ונעשעו עליו
גמטה : (ו) וכני ישראל נסעו מוכארות בני יעקו ומוסרה : מה עמך זה לכאן ועוד וכי מכארות בני יעקו נסעו למוסרה והלא
מוסרות כאלו בני יעקו שנאמר (בסדר לך) ויסעו ממוסרות וגו' ועוד שם מן אהרן והלא כהר ההר מן לא וסמו ותינאל שונה מסעות
מוסרות להר ההר אלא אף וימן התוכה ועוד עשית זאת כעמית אהרן כהר ההר לסוף ארבעים שנה ונסתלקו ענגי כבוד יראתם לכם
מאלמות מלך ערד וכתם ראש לחזור למצרים ומרתם לחסורכם שמה נסעות עד בני יעקו ומשם למוסרה שם נלחמו לכם בני לוי והרגו
מכם ואתם יוים עד שהסורו את' כדרך מורכס ומשם מורתם הגדלה הוא מור הגדל : (ז) ומן הגדלה וגו' . וכמוסרה עשיתם
אלכ ככד על מיתתו של אהרן שנתה לכם זאת וגדטה לכם כאלו מת שם וסוף משה תוכחה זו לשיכור הלומות לומר שקשה מיתתן של דיוקים
לפני קב"ה כיום שנשברו בו הלומות ולהודיע שהוקשה לו מה שאמרו כהרש לפרוש ממנו כיום שעשו כזאת העגל :
(ח) בעת ההיא הבדיל ה' וגו' . מוסל לענין הראשון : בעת ההיא . בשנה הראשונה לאלתכם ממצרים וטעמים בעגל
וכי

רשב"ם

שמונה באתם לבנים ויאמרו כל תוים על מה עשה ה' ככה לאהך הוית ומה חרי האף וגו' ואמרו על אשר עזבו את ברית ה' אלהי אבותם וגו'
וישם ה' מועל אדמתם באף וכימה ובקצף גדול וישליכם אל ארץ אחרת כיום הזה : (ו) וכני ישראל נסעו מוכארות בני יעקו וגו' וכי תלארו
לי אתה חומר ואתפלגם בעד אהרן בעת ההיא בתלת הארבעים והלא אנו יודעים שיהרן מת וא"כ מה הועילה תפלתך . אמר להם משה לז
בתלת הארבעים מת סמעה העגל אלא כמון הארבעים מת כהר ההר באותו זמן כשנסעו מוכארות בני יעקו שכלו שם ממוסרות כדכתיב
במוסרות ויסעו ממוסרות ויסעו מוכארות בני יעקו שכלו שם ממוסרות ויסעו מוכארות בני יעקו שכלו שם ממוסרות ויסעו מוכארות בני יעקו שכלו שם ממוסרות
אמר דרך גדולה וכבודות על פי ה' זהו דרך פשוט שהרי (אין כאן וכני ישראל נסעו העם מתצורת) (כ"ט) שכלן כמו מוקרות התאוב נסעו
ורבותינו דרשו משיכו העקרא מה שרשו : (ח) בעת ההיא הבדיל ה' את סכט הלוי . בעת שלמעשה העגל שאלוהן כדכתיב
ויאספו אליזבל בני לוי : זלכר דשמו הכנים לישראל :

מכלל יופי

דאבות אהרו בטחון : (היטב) . מקור כלומר מאד מאד : (ש"י) . בשוא לכו וכן כמכלל וכתב עוד ומשפטו
(ש"ז) . פתח והוא . עבר מהקל : (כו) (אל) . בקטן חתף כמו תהליט ג' אל דמ' לך :

יהוה לעמוד לפני יהוה לשרתו ולקרוב בשמו
 עד היום הוה: ט על-כן לא היה לפני
 חלק ונתלה עם-אתיו יהוה הוא נתלהו
 באשר דבר יהוה אליהם לו: י ואנכי עמדתי
 בקרב בני ישראל שנים ארבעים יום וארבעים
 לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא
 לא-אבה יהוה השחיתך: יא ויאמר יהוה
 אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו ויירשו
 את-הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת
 חמישי להם: פ יב ועתה ישראל מה
 יהוה אליהם שאל מעמד כי אם-ליראה
 את-יהוה אליהם ללכת בכל-דרכיו ולא-אבה
 אתו ולעבד את-יהוה אליהם בכל-לבבך
 ובכל-נפשך: יג לשמר את-מצות יהוה
 ואת-חקותיו אשר אנכי מצוה היום לטוב
 לך: יד הן ליהוה אליהם השמים ושמי
 השמים הארץ וכל-אשר-בה: טו רק
 באבתך חשק יהוה לא-אבה אותם ויבחר
 בנרעם אחריהם ככם מכל-העמים ביום
 הזה: טז ומלתם את ערלת לבבכם
 וערפכם לא תקשו עוד: יז כי יהוה
 אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים
 האל הגדל הגבור והמלא אשר לא ישא
 פנים ולא יקח שחד: יח עשה משפט
 יתום ואלמנה ואהבך לתת לו לחם ושמחה:
 יט ואהבתם את-הגר כי-גרים הייתם
 בארץ מצרים: כ את-יהוה אליהם
 תירא אתו תעבד ובו-הדבקו בשמו תשבוע:
 הוא

חמישי להם

מצות הל"א
מצות הל"ב
הל"ג

קיימא-די-למיקס קדם יי לשמשותיה
 ולברכא בשמיה עד יומא הדין: ט על-
 כן לא-הנה לפני חולק ואחסיא עם-אחותיה
 מתנן דיהב-ליה-יי אנון אחסנתיה כמא-
 דמליל יי אלהך ליה: י נאנא הוית-
 קאים בטורא כיומא קדמאי ארבעין יומין
 וארבעין לילון וקביל יי צלותי אף בזמנא
 ההיא לא-אבה יי לחבולתך: יא ואמר יי
 לי קום אזיל למסול קדם עמא ויעלוך
 וירחון ית-ארעא דקיימית לאבהתהון למתן
 להון: יב וכען ישראל מה יי אלהך תבע
 מנך אלהין למדחל קדם-יי אלהך למנה
 בכל-אורחון דתקנן-קדמותי ולמרחסותיה
 ולמפלח קדם-יי אלהך בכל-לבך ובכל-
 נפשך: יג למסר ית-פקודיך דיי ונת-
 קדמותי דאנא מפקיד לך יומא-דין דיטב
 לך: יד הא דיי אלהך שמיה ושמי שמיה
 ארעא וכל-דבה: טו לחוד באבהתך צמי
 יי למרחס יתהון ואחרעי בכניהון בחריהון
 בכון מכל-עממיא כיומא דהדין:
 טז ומערוך ית שפשות לבכון וקדלכון
 לא תקשוך עוד: יז ארי יי אלהכון הוא
 אלה דינין ומרי מלכין אלהא רבא גברא
 ודחילא דלית קדמותי למיסב אפינ ואף-
 לא לקבלא שחדא: יח עביר דין ייתס
 וארמלא ורחיס גיורא למתן ליה מוזן וקסו:
 יט ותחמון ית-גיורא ארי-דירין הנותן
 בארעא דמצרים: כ ית-יי אלהך מדחל
 וקדמותי

וילקחא בשמיה עד זמן יומא דדיו : ט בגין דן לא הוה לשבטא דלוי חצלק ואחסנא עם אחוהי מתען ציטס
 ליה : דהינו אחסנמיה היקמא דמליל : אלהכו ליה : י ואנא הויה קאי בשוורא בעי ומצל דהי קימיה
 קמאי ארבעין יאמין וארבעין לילון וקבל : צלותי אוף בזמנא ההיא לא צבא : לחכלתך : יא ואמר : יי די
 קים איזל למיך קים עמא ועלון ונדרון ית ארעא בקימיה לאבדתרון למימן להון : יב וקרון ישראל
 קה : אלהכו בעי מקבון אלהו למדחל מן קדם : אלהכו למיך בקל ארסו דמקנו קדמוי ולמרחם ימיה ולמפלח
 קדם : אלהכו בקל ליבון וקבל נפשכו : יג למנטור ית פיקודי בן ית קימיה דאנא מפקיד יתכון יומא דין
 מטור דיוטב לכון : יד קא בן אלהכו שמיא ושמי שמיא וימי מלאכיא דדרון למשקשין קדמוי ארעא וקל
 דאית בה : טו לחוד באבדתרון צבא : מטול למרחם יתכון ואחרעי בקימיהו בתידיון פותחון מקדל עממון
 דעל אנסי ארעא פומו יומא דרין : טז ומערון ית מפשות לבכון וקדלכון לא תקשוו חוב :
 יז ארום : אלהכו רזוא אלהא דינא וקארי מלגין אלהא רבא וקרא דחילא דליר קדמוי סיבכ אפין ואחא
 לא לקבלא שותקא : יח עבר דין יתם וארמלמא ורחים ויורא למימן ליה מוזן ואקטילא : יט ותרמסון
 ית ויקא ארים ויורין בניתון בארעא דמערבם : כ מן קדם : אלהכו תבתליו וקדמוי תפלתו וקבולמיה

תחקרון

רשי"ה

ובני לוי לא טעו הכילים המקום מכס וסמך מקראיה לחזרת בני יעקן לומר סוף כוולא טעו זה כתי לוי אלא עתה באמסתם : לישא את
 ארון . כלים : לעמוד לפני ה' לשרתו ולברך בשמו . הכהנים והוא כשית כפיס : (ט) עלכן לא היה ללוי חלק .
 לפי שהכילו לעבודת מוכה ואין פניין לחרוש ולזרוע : ה' הוא בחלתו . נוטל פרס מועזן וזכות ממך : (ז) ואנכי עשיתי בהר .
 לקבל הלוחות האחרונות ולפי שלא פירש לעלה כמה עמד בהר בעליה אחרונה וזמור והתולדה : כימים הראשונים . שללויות
 הראשונות וזה כס כרזון אף אלו כרזון אבל האמצעיים שעמדתי שם להתפלל עליכם היו כבעם : (יא) ויאמר ה' אלי וגו' . אעפ"י
 שברתם ומאחריו ועציתם בעגל אמר לי כך נחאת העם וגו' : (יב) ועתה ישראל . אע"פ ששיתם כל זאת עודנו רחמיו נחשתו עליכם
 ומכל מה שחטאתם לפניו אינו שואל מכם : כי אם ליראה וגו' . (ברכות ל"ג) רבותינו דרשו מאן הכל כתי שמים
 חזק מיראת שמים : (יג) לשמור את מצות ה' . ואף היא לא לחנם אלא לטובך שתקטלו סכר . (יד) הן לה' אלדריך .
 הכל . ואף עשפי כן רק באכותיך חטק ה' מן הכל : (טו) בכס . כמו שאתם (רוחם אתכם) חזוקים וכל העוים היום הזה :
 (יז) ערלת לבבכם . איטם לבבכם וכיסויו : (יז) ואדוני האדונים . לא יוכל שום אדון להניל אתכם מידו : לא ישא
 פנים . אם תפיקו עולו : ולא יקח שוחד . לפייסו כמזון : (יח) עשה כושפט יתום ואלמנה . הרוב כורה חאל נכור
 אתה מואל ענותנותו (מגילה לא) : ואזהבגר לחת לו לחם ושמלה . וכבר תשוב הוא זה שכל עמנו של יעקב חסיו עול זה נחלל
 (בראשית כח) ויתן לי לחם לאכול וכנדללכוס : (יט) כי גרים הייתם . מוס שדך אל תאמר לחברך : (כ) את ה' אלדריך
 תרא . ותעבדלו ותדבק כוולאמר שיהיו כן כל המדות הללו או בשמות חכע : (כ) וירעתם היום . תנוכל לדעת ולהכין ולקבל
 תובטת

רשב"ם

(כ) את מוסר כוכתיכ לעיל . מכאשר ישראיש את כטה' אליהן עיסקך : (ז) כי עיניכם . אלא עיניכם ראות :
 (י) כי החרן אשר אתה באשמה לרשת לא בארץ עזרים . כן שיעת הפרשיות הללו צריכים אתם לשמור ענות ה' כי הארץ כהית
 טובה מכל הארצות לשומר מצותיו . ורעה וכל ארצה לא שומרת . כי הארץ אשר אתה בא שמה איננה כארץ עזרים שחין צריכים למשך
 ובין טובים וכן חזאים בטורח השקאת שדותיהם יש להם לחם . אבל ארץ ישראל אם חקם שומרים מצות עיניה' אליהן כה מראשית
 השנה ועד אחריה : (ג) והיא אם שמוע תשמענו . אם שמעת טיף תשמע כמדש וכן אם שכת תשכח התלות לזכר סופו לשכוח כן
 שמויה בחגדת שמואל כמגילת חסידים ואלו כרוב חסידים עושים יום יומים תעזובך משל לטעם שילאו אחד מעבדיו ואחד מלפניו ופגעוה
 עזה כמדל עשכנא והסימניה עם זה ופרשנוה וזה הולך מיל וזה הולך מיל מנח זה רחוק מה שני מילין . תוספת . והיא אם שמוע תשמע
 ונתתי חסר ותחלקו לאזכר כלא טורקואם ללו ועזר את השמים ולא יביה חסר :

כימי

מכלל יופי

(יא) (לך למיפע) . שם בענין ומקור נארו . המסורת כל לשון אגרות עם כוכל לא מפיק אלף ברמן
 אכוד להסיע וכן במכלל ובסימון ק"וובא . שבעה וזה אחר מהם :
 נפתח במאכרת והראוי בקמץ : (יז) . (ואדוני האדונים) .
 (א) (ב) (ג) (ד) (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ) (כא) (כב) (כג) (כד) (כה) (כו) (כז) (כח) (כט) (ל)

16 מן (א) (ב) (ג) (ד) (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ) (כא) (כב) (כג) (כד) (כה) (כו) (כז) (כח) (כט) (ל)

כא הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה
 אחך את הגדלת ואת הנוראת האלה
 אשר לאו עיניך: כב בשבעים נפש ירדו
 אבתך מצרימה ועתה שמך יהנה אלהיך
 ככוכבי השמים לרב: א ואהבת את
 יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו
 ומשפטיו ומצותיו כל-הימים: כ
 וידעתם היום כי לא את-בניכם אשר לא-
 ידעו ואשר לא-ראו את-מוסר יהוה
 אלהיכם את-גדלו את-ידו החזקה וזרעו
 הנטויה: ג ואת-אתתיו ואת-מעשיו אשר
 עשה בתוך מצרים לפרעה מלך-מצרים
 ולכל-ארצו: ד ואשר עשה לחיל מצרים
 לסוסיו ולרכבו אשר הציף את-מי-יסוסף
 על-פניהם כרדפם אחריכם ויאבדם יהנה
 עד היום הנה: ה ואשר עשה לכם
 במדבר עד-באכם עד-המקום הזה: ו
 ואשר עשה לדתו ולאבירם בני אליאב בן-
 ראובן אשר פצתה הארץ את-פיה ותבלעם
 ואת-בתיהם ואת-אחיהם ואת כל-הינקום
 אשר ברגליהם בקרב כל-ישראל: ז כי
 עיניכם הראת את כל-מעשה יהוה הגדל
 אשר עשה: ח ושמרתם את-כ-
 המצוה אשר אנכי מצוה היום למען תחזקו
 ובאתם וירשתם את-הארץ אשר אתם
 עברים שמה לרשתה: ט ולמען תאריכו
 ימים על-האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
 ששי לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש:

וקדמוהי תפלה ודלתיה תתקריבו בשמיה
 תתקום: כא הוא תושבתך והוא אלהיך
 בעבד עמך יתרברכתא ויתחסינתא האלין
 בחזאן עינך: כב בשבעין נפשו נחרו
 אבהתך למצרים וכען שויד יי אלהך ככוכבי
 שמיא לסיני: א ותרחס יתיי אלהך ותשרו
 מטבת מימריה וקמוהי ודינוהי ופיקודוהי
 כל יומיא: ב ותדעון יומא-דין ארי לא
 ית-בניכון דלא ידעו ודלא חזו ית-אולפנא
 די אלהכון ית-רבומיה ית-ידיה תקיפתא
 ודרעיה מרממא: ג וית-אתנתיה ית-
 עובדוהי בעבד בנו מצרים לפרעה מלכא
 דמצרים ולכל-ארעיה: ד ובעבד למשרתי
 מצראי לסוסותהון ולרתיכהון דאטיף ית-
 מיומא דסוף על-אפיהון במרדפהון בתריכון
 ואבידעון יי עד יומא דדין: ה ודי עבד
 לכון במדברא עד-מיתכון עד-אתרא דדין:
 ו ודעבד לדתן וקאבירם בני אליאב בן-
 ראובן דפתחת ארעא ית-פומה ובלעתון
 וית-אינש-בתיהון וית-משכניהון וית כל-
 יקומא דעמהון בנו כל-ישראל: ז ארי
 עיניכון חזאן ית כל-עובדא די רבא בעבד:
 ח ותשרון ית-כ-תפקידתא דאנא
 מפקיד-לך יומא-דין בדיל דתתקפון ותעלון
 ותרתון ית-ארעא דאתון עברין תפון
 למירתה: ט ובדיל דתורכון יומין על-
 ארעא דקים יי לאבתרכון למתן לרזון
 ולבניהון